

BÁGER GUSZTÁV

Tér – főleg nőekkel

nyurga lányos kéz
vitorlát bont a bolt előtt
lobogó árnyékban
fagyaltok mellei

a seprű széttárt marka üres
papír-egerek után kutat

domboruló szépség
kontyot
domború kismama
feszes ruhát
igazgat

egy kócos öregasszony
szakadt lovagló csizmában
kisétál az éjszakából

józan reggel
minden rendeződik

Nyitott ajtó, éjjel

Figyelem a lövést.
Huzat fegyveréből
a sorozat.

*Szemeim közé
zárat kattogtató
fémujjak, fogak.*

*Hirtelen fény.
Maradék sötét
a bútorok mögött.*

A tél vállalkozása

*Az utcai lámpa előterében
drótból sodort ágak:
a parókák
szálanként fénylenek.*

*„Óbortól hangos szüreten
fürtöket csodálok füleden
kristály-gömbök csilingelnek
trallalalla füveken”*

*Csillogó permet fehérsége.
Ékszerboltok, napra nap.
Ez már a harmadik.*

Hajnali villamos

*Az ülésen
valaki körbebújva.
Karéj-holdban
lárva arcok,*

*gumó körül
a föld.
Egy szempár
fönnakad a térben
mint ásáskor
a krumpliszár.*

Virágének

*elég egy óvatlan mozdulat
lobognak integetnek
észrevétlen szárnyaim*

*asztalon felejtett világ
orrokra font csipeszek közt
sárga kabátban hervadok*

